

módszereket. Pld. míg a búza világgiazi ára tonnanként hét silling, Németország tíz sillinget ígér. Nem titok, hogy a német kormány bőségesen segíti a kivitelre dolgozó gyárosokat és így azok jóval a világgiazi árakon alul tudják árúikat vesztegetni: „Sajnáljuk — mondta Hudson — hogy Németország módszereivel alá akarja ásni a világgereskedelem mai rendszerét, hogy közép és délkelet Európában a totális kereskedelem új alakjait teremtsen meg. Az államiag segélyezett, dumpinggal dolgozó német kiviteli-politika sikereinek számláját a német nép fizeti. Mi nem akarjuk a kenyér árát megdrágítani, hogy Németországgal a román búzáért sikeresen versenyezhesünk.

„Kétségen fölül áll, hogy a mi államunk bármelyik totális államnál erősebb és hogy az előttünk álló harcból mi kerülünk ki győztesként. De elsősorban szükséges hogy gyáriparunk megszervezzük“.

Miken áll Hudson indítványa? A német dinamikus kereskedelmi szervezetekkel szembenálló angol kiviteli kartell megszervezését. Ez a kartell állami támogatást kapna és egyúttal a kivitelre dolgozó gyárak tőkéjét mozgósítva „**harci alapokat**“ teremtenének. Hogy ez az elgondolás nem csak terv, bizonyítják a szénbányatársulatok ilyen alapjai. Az új kiviteli törvény harmincöt millió fontot irányoz elő erre a célra. Hudson beszédét a következő szavakkal fejezte be: **Az angolok elfogadják a kihívást és megnyerik azt a játszmát, amit éppen a németek agyaltak ki!**

A német sajtó idegesen kérdi: „lehetséges-e egyáltalában ezeket a törekvéseket Chamberlain politikai vonalába illeszteni?“ A fasiszta körök, akik azt hitték, hogy a hivatalos angol politika Nagy Britannia összes **uralkodó osztályainak** akarata kétségbeesetten tapasztalják, hogy Churchill, Eden és Cooper után jelentkeznek az ipar azon képviselői is, akik az angol birodalom érdekei ellen irányuló politikát nem helyeslik.

A náci kormány látja az őt fenyegető veszélyt és meggyezést keresni Schachtot küldi Londonba. Gazdasági fronton Hitlerék két csapattal dolgoznak: párt és semleges csapattal. Pld. Balkánra Dr Funkot küldik, Angliába Schachtot. Funk pártember aki parancsokat oszt. Schacht bukott miniszter, aki csak tanácsol. Londonba nem lehet a „totális kereskedelem“ megszervezőjét küldeni, hogy símitsa el a viszályt, ami éppen az ilyen politika miatt állt elő. A totális államok ugyanazon cél elérésére több módszerrel és eszközzel rendelkeznek.

Schacht küldetése nem könnyű. Sok nehéz kérdést kell megoldania. A pénzügyileg gyöngye Harmadik Birodalom fél Angliától, fél az angol védekezéstől. A Német Nemzeti Bank elnökének meg kell győznie az ipari köröket arról, hogy közép és kelet európai német gazdasági terjeszkedés egyáltalán nem olyan fontos és legkevésbé sem olyan veszedelmes, mint azt Angliában hiszik és Schachtnak meggyezési alapot kell teremtenie ebben a vitás kérdésben.

Azonban tévedés lenne azt hinni, hogy Schacht csak ezért kelt át a La Manche-on. A németországi zsidók kivándorlásáról is tárgyalt. Göring a fasiszta parádicsom gazdasági diktátora és az egyedül a fegyverkezésre szorítókozó német négyéves tervet lefűlsőbb végrehajtó szerve úgy gondolta a kongó német állampénztárt külföldi arany valutával megtölteni, hogy fölhasználja a világ közvéleményének tiltakozását az állatiasságban a legsötétebb cárizmust is túlszánnyaló német

országi zsidóüldözések fölött. Terve az volt, hogy azon országok zsidósága ahová a németországból kivertek emigrálnának, külföldi valutákat bocsásson a Harmadik Birodalom rendelkezésére. A pénzért a német kormány bónokat adna és ezeket csak németországi árúk vásárlására lehetne fordítani. — Pokolian kieszelt terv: elkobozni a német zsidók vagyonát és utána még a külföldi zsidóék fizessék meg, hogy a minden életlehetőségtől megfosztottakat Hitler menekülni engedi.

A német kormány ezzel kapcsolatban kijelentette: „El kell fogadni ezt a tervet, hogy a (zsákuccába került) német közgazdaság új lendületet kapjon (össze ne roppanjon) és ez az egyedüli módja, hogy kikerüljünk a még komolyabb európai bonyodalmakat.“

Vas Béla

Világszemle

Amikor októberi számunkban, közvetlenül a müncheni konferencia után, rámutattunk arra, hogy az u. n. demokratikus országok áldozati oltárára fektetett Csehszlovákia sorsa még korántsem intéződött el és hogy ebből kifolyólag még számos európai bonyodalom adódik elő. — nem is sejtettük, hogy jóslatunk ilyen hamar valóra válik.

Kárpátalja, a Románia felé vezető út. Ennek az útnak a végén gazdag búzatermő- és petróleum-mezők vannak. Márpedig egy permanens háborúhoz, ha már pénz nincs, nyersanyagra feltétlenül szükség van. A német fasiszmus pedig nem nyugszik. Az eddig elért eredmények még közel sem elégitik ki azt az étvágyat, amellyel a germán terjeszkedési vágy útjára indult. Mert látszólag bármekkora eredményeket ért is el, valójában siralmasan szegény a zsákmány. A nagy ünnepek mögött ijesztően húzódik meg a fenyegető inség, a nincstelenség. A fegyvergyárak hatalmas kapuin csak özönlik be a pénz, de kenyér és vaj sohasem jön ki onnan. Kenyérre, kenyérre van a tömegeknek szükségük és az éhes gyomor korgását nem lehet elhallgattatni a véres cirkuszi mutatványok céecójával. A szent hőhérbárd még nem fakasztott vizet a pusztaságban, köszörült-torkú SA legények „heil“ ordításával még nem csaltak le mannáat az égből, még nem varázsolhattak kenyeret az üres szatyrokba. És a kenyér-, só- és petróleumjegyek nem nagyon lelkesítik még csak az imént „megtért“ osztrákokat sem. Kenyérmezőre, hatalmas kenyérmezőre van tehát szükség, hogy az óriásira megnövekedett Harmadik Birodalmat jóllakassa.

Az út egyszerű. Csehszlovákia lefeküdt a porosz eszizmának. Lefektette az áruló finánctóke. Lefektette Berán és a többi Hitler-csatlós pénzszomja és igazságiszonya. Inkább az ellenséggel, mint a néppel, mert a nép jogait követeli! *A történelmi osztályok, a felüllevők most is kitétek magukért. Utat nyitottak. Élő utat, aggodalomtól remegő emberszívekből kirakott utat.*